

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Aronov Roman în numele condamnatului Berechet Valentin, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Central din 31 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2018, în cauza privindu-l pe

***Berechet Valentin xxxxx**, născut la xxxxx,
domiciliat în mun. Chișinău, xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.05.2018 - 31.05.2018;

2. Instanța de apel: 26.06.2018 - 10.10.2018;

3. Instanța de recurs: 01.02.2019 – 27.03.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 31 mai 2018 Berechet Valentin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 560 unități convenționale, echivalentul a 28 000 (douăzeci și opt mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 18 iunie 2018 s-a corectat eroarea materială evidentă de calcul admisă la emiterea sentinței în cauza penală de învinuire a lui Berechet Valentin în baza art. 264/1 alin. (1) Cod Penal, din 31 mai 2018 prin substituirea în partea dispozitivă din sentință a sintagmei „560 ceea ce constituie 28 000 (două zeci și opt mii) lei” cu sintagma, 563 ceea ce constituie 28 150 (douăzeci și opt mii o sută cincizeci) lei.

2. Pentru a pronunța hotărârea prima instanță a constatat că, Berechet Valentin, la 29 martie 2018, în jurul orelor 21.00 min., cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, aflându-se în mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes E200” cu nr/î xxxxx și se deplasa cu acesta pe bd. Dacia intersecție cu str. Hristo Botev, mun. Chișinău. Fiind stopat de către inspectorul al inspectoratului Național de Patrulare Ceban Ion, în procesul verificării actelor șoferului, a observat la acesta prezența

semnelor evidente a stării de ebrietate alcoolică. Fiind suspectat de conducerea unității de transport în stare de ebrietate, pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, conducătorului auto i-a fost propus trecerea testării alcoolscopice cu alcootestul DRAGER, la, ce el a acceptat. În rezultatul trecerii testării alcoolscopice la alcool cu ajutorul mijloacelor tehnice a fost constatat că Berechet Valentin se află în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, fiind stabilită prezența a 0,83 mg/l a concentrației de alcool în aerul expirat, indici care conform art. 134¹² alin.(3) Cod Penal se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile lui Berechet Valentin în baza art. dispozițiilor art. 264/1 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

3. Sentința a fost atacată cu *recurs*, de către procurorul în Procuratura nun. Chișinău oficiul Botanica - Lupașcu Carolina și de către avocatul Aronov Roman interesele inculpatului Berechet Valentin.

3.1 În motivarea recursului declarat, acuzatorul de stat a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată, aplicând prevederile art. 364/1 alin. 8) Cod de procedură penală, greșit a calculat și stabilit inculpatului Berechet Valentin pedeapsa cu amendă în mărime de 560 unități convenționale, ceea ce constituie 28 000 lei, ori, potrivit prevederilor art. 364/1 alin. 8) Cod de procedură penală, calculând reducerea cu o pătrime a limitei minime de pedeapsă, instanța urma a-i stabili amendă în mărime de 562.5 unități convenționale.

A solicitat procurorul casarea sentinței judecătoreiei Chișinău, sediul Central din 31 mai 2018 cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște pe Berechet Valentin vinovat în comiterea infracțiunii incriminate și, în conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. 8) Cod de procedură penală, a-i stabili pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 563 unități convenționale, cu privarea le dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

3.2 În recursul său avocatul Aronov Roman interesele inculpatului Berechet Valentin, avocatul a invocat că prima instanță în sentința emisă la data de 31 mai 2018 a încălcat normele de drept material și procedural, concluziile expuse fiind în contradicție vădită cu circumstanțele cauzei, denotă o vădită tendențiozitate, exprimată prin încălcarea flagrantă a prevederilor legale, aplicarea eronată a acestora, depășirea de către instanța de judecată a mandatului său la examinarea materialelor acumulate în cadrul procesului penal, formarea unei atitudini preconcepționate defavorabile inculpatului și favorabile acuzatorului de stat în aspectul legat de individualizarea pedepsei.

Menționează că, este regretabil faptul că sentința de condamnare a inculpatului Berechet Valentin este un act discreționar și nu rezultatul unui raționament logic, bazat pe probe, iar motivarea nereușită utilizată de instanța în aspectul stabilirii pedepsei pronunțate este în mod vădit netemeinică și chiar inumană, întrucât instanța nu a demonstrat cu claritate toate faptele care puteau duce la o concluzie

corectă cu privire la stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 560 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Pe când, prin prisma normelor enunțate mai sus, este de înțeles că analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere. Or, aceste dispoziții legale au fost adoptate în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești și de a da posibilitatea instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

Analizând starea de fapt stabilită la examinarea dosarului penal al lui Berechet Valentin și raportând-o la normele de drept aplicabile cazului, precum și la jurisprudența CEDO, menționează că, prima instanță nu a întreprins toate măsurile procesuale necesare examinării complete și multilaterale a cazului în aspectul legat de stabilirea/individualizarea pedepsei în privința inculpatului, efectuând o cercetare judecătorească vădit incompletă, urmare a căreia a ajuns la concluzii pripite în aspectul menționat, aspect care trezește mai multe semne de întrebare decât dau răspunsuri, ceea ce poate fi caracterizat drept o examinare neefectivă.

Indică că, poziția primei instanțe în aspectul legat de stabilirea pedepsei în privința lui Berechet Valentin, este absolut greșită și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei sentințe întemeiate și legale în lumina scopului legii penale. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, pedeapsa solicitată de procuror fiind prea aspră, toate argumentele și motivația invocată de către Judecătoria Chișinău, sediul Central, în sprijinul pedepsei criticate fiind vădit lipsită de suport juridic și nu reflectă în niciun mod caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. În astfel de condiții, sentința de condamnare a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 31 mai 2018 în aspectul legat de stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 560 unități convenționale, ceea ce constituie 28 000,00 lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani este în mod vădit neîntemeiată, din toate sensurile, sub aspect de fapt și de drept și fără un conținut efectiv, iar prin pronunțarea sentinței atacate din 31 mai 2018, prima instanță a încălcat esențial dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai indică că, instanța de fond n-a argumentat corect și just motivele admiterii sau respingerii unor probe, pe ce circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit la pronunțarea sentinței de condamnare, în baza căror temeieri a ajuns la concluzia privind pedeapsa în privința lui Berechet Valentin sub formă de amendă în mărime de 560 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, or sentința instanței trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, convingătoare și concretă, iar circumstanțele și probele constatate în

cauză urmează a fi expuse într-o strictă consecutivitate logică, însă toate aceste cerințe și principii imperative ale legii au fost neglijate totalmente de către judecătorul fondului la pronunțarea sentinței, pedeapsa aplicată fiind absolut greșită și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei pedepse întemeiate și legale prin prisma scopului legii penale.

Altfel spus, simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de motivare utilizată de prima instanță, nu poate influența convingerea bazată pe probe necombătute, astfel condamnăm pe Berechet Valentin, instanța de fond incorect a invocat faptul că corectarea inculpatului este posibilă doar cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 560 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, deoarece acest temei, în mod vădit, nu corespunde circumstanțelor obiective de fapt invocate și nu se colaborează cu ansamblul materialului probator acumulat în cauză.

Reieșind din circumstanțele cazului, anume că Berechet Valentin a recunoscut vina și greșelile pe deplin prin declarația făcută în ședința de judecată, căința lui sinceră, nu are antecedente penale nestinse pentru infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, este tânăr, demonstrează dorința de îndreptare și ținând cont de scopul pedepsei penale, se caracterizează pozitiv, având în vedere faptul săvârșirii pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, persoana inculpatului și starea lui familiară, consideră că în situația existentă ar fi rațional de aplicat față de Berechet Valentin pedeapsă conform art. 55 alin. (1), alin. (2) lit. a) Cod penal, sancțiune sub formă de amendă contravențională în mărime de până la 150 de unități convenționale, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii respective, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Berechet Valentin, *într-adevăr*, nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi pedepsit penal, deoarece în cazul examinat pedeapsă contravențională corespunde circumstanțelor obiective de fapt invocate și se colaborează pe deplin cu ansamblul materialului probator acumulat în cauză.

Susține că, partea motivată a sentinței din 31 mai 2018 în aspectul legat de pedeapsa stabilită se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației, pedeapsa penală adusă inculpatului contravine, în mod evident, dreptului garantat prin art. 385 Cod de procedură penală, astfel, fiind încălcat dreptul inculpatului Berechet Valentin la sentința bine motivată și legală în aspectul legat de individualizarea pedepsei, lipsa obiectivității instanței de fond în partea ce ține de stabilirea pedepsei se confirmă și prin faptul că circumstanțele ce atenuază învinuirea nu au fost apreciate obiectiv și just de către instanța de fond.

Mai susține că pedeapsa aplicată inculpatului este inumană, informațiile conținute în actul judecătoresc fiind insuficiente, instanța de fond nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei și a neglijat în vederea determinării admisibilității, pertinentei, concludenței, veridicității și utilității probelor existente în cauză, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de partea apărării în

vederea condamnării inculpatului cu pedeapsă echitabilă în sensul art. 55 alin. (1), alin. (2) lit. a) și art. 75 Cod penal, în astfel de circumstanțe, partea apărării concluzionează că cercetarea judecătorească a dosarului penal a fost efectuată superficial, motiv pentru care sentința din 31 mai 2018 urmează a fi casată de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău.

A solicitat avocatul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care Berechet Valentin să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal și în baza acestei norme a-i stabili o pedeapsă în formă de amendă contravențională în mărime până la 150 de unități convenționale, echivalentul a 7 500 (șapte mii cinci sute), în condițiile art. 55 alin. (1), alin. (2) lit. a) Cod penal, nefiind rațională aplicarea ei sancțiuni penale în condițiile art. 264 alin. (2) Cod Penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2018 a fost respins ca nefondat recursul declarat de avocatul Aronov Roman în interesele inculpatului Berechet Valentin, a admis recursul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Lupașcu Carolina, a casat integral sentința și încheierea de corectare a erorii materiale din 18.06.2018, inclusiv din oficiu în baza art. 409 al. (2) Cod de procedură penală, și a pronunțat o nouă hotărâre prin care: Berechet Valentin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod Penal în baza acestei Legi cu aplicarea prevederilor art. 364/1 al. (8) Cod de procedură penală și s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 563 unități convenționale, ceea ce constituie 28150 (douăzeci și opt mii una sută cincizeci) lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută de instanța de fond corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând acțiunile inculpatului Berechet Valentin în baza art. 264/1 alin. (1) Cod Penal.

În ce privește pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul Penal a considerat că, prima instanța greșit, nejustificat a stabilit și individualizat pedeapsa în privința inculpatului, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai mici decât cea prevăzută de lege.

În atare situație, Colegiul penal a statuat asupra faptului că, în cauza supusă judecării, la etapa examinării recursul instanța a admis erori de drept prevăzute de art. 75 al. (1), 264/1 al. (1) Cod penal, 364/1 al. (8), 389 al. (4), art. 394 al. (2) Cod de procedură penală și a individualizat eronat pedeapsa stabilită în privința inculpatului Berechet Valentin, motiv pentru care se va casa sentința în partea stabilirii pedepsei, care a fost stabilită în contradicție cu limitele fixate de legea penală - art. 264/1 al. (1) Cod penal coroborat cu art. 364/1 al. (8) Cod de procedură penală.

Colegiul Penal la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui Berechet Valentin a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a

comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de persoana celui vinovat - Berechet Valentin, care anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, de faptul că a recunoscut vinovăția, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, de faptul că are la întreținere un copil minor.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod Penal, căința sinceră, comitere pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, se caracterizează pozitiv, precum și faptul că este angajat în câmpul muncii în cadrul SRL „Santino” în calitate de șofer.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod Penal, de către instanța de judecată nu au fost stabilite.

Instanța de recurs consideră că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Berechet Valentin nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale cu amendă, motiv pentru care lui Berechet Valentin recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 al. (1) Cod penal, în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 364/1 al. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit pedeapsa în formă de amendă în mărimea de 563 (cinci sute șase zeci și trei) unități convenționale, ce constituie 28 150 lei (două zeci și opt mii una sută cincizeci) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, considerând că această pedeapsă va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectare a condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane

Cu referire la recursul declarat de partea apărării, în care acesta contestă sentința atacată în partea neaplicării prevederilor art. 55 Cod penal față de Berechet Valentin, Colegiul Penal a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate din aceste motive. Or, instanța de fond a subliniat în mod întemeiat că infracțiunea a fost comisă de inculpat fiind în stare de ebrietate alcoolică, iar prin prisma art. 24 Cod penal, *persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei.*

Astfel, prin aplicarea art. 55 Cod penal față de Berechet Valentin, nu s-ar atinge scopul legii penale, care, prin prisma dispozițiilor legii, constituie o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, scopul legii penale nu va fi atins prin liberarea de răspundere penală.

5. Avocatul Aronov Roman în numele condamnatului Berechet Valentin a contestat, la data de 19 octombrie 2018, cu ***recurs în anulare*** hotărârile pronunțate, care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 31 mai 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2018 cu pronunțarea unei noi hotărâri în aspectul legat de

pedeapsa stabilită, potrivit modului stabilit, pentru prima instanța prin care Berechet Valentin de recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal și a-i numi pedeapsa în formă de amendă contravențională în mărime de până la 150 de unități convenționale, ce se echivalează cu 7 500,00 (șapte mii cinci sute lei 00 bani), în condițiile art. 55 alin. (1), alin. (2) lit. a) Cod penal, nefiind rațională aplicarea unei sancțiuni penale în condițiile art. 264/1 alin. (1) Cod penal.

5.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că, în cazul examinat se conturează comiterea erorilor de drept comise de instanțele ierarhic inferioare, iar concluziile instanțelor, expuse în hotărârile supuse contestării, sânt în contradicție vădită cu circumstanțele dosarului ceea ce, în conformitate cu art. 427 alin. (1) alin. (6) Cod de procedură penală, servește drept temei de declarare a recursului.

Indică apărarea, că pedeapsa stabilită în privința lui Berechet Valentin sub formă de amendă în mărime de 560 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, este absolut greșită și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei pedepse întemeiate și legale prin prisma scopului legii penale, nefiind argumentată corect și just.

Reieșind din circumstanțele cazului, anume că Berechet Valentin a recunoscut vina și greșelile pe deplin prin declarația făcută în ședința de judecată, căința lui sinceră, nu are antecedente penale nestinse pentru infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, este tânăr, demonstrează dorința de îndreptare și ținând cont de scopul pedepsei penale, se caracterizează pozitiv, având în vedere faptul săvârșirii pentru prima dată unei infracțiuni mai puțin grave, persoana inculpatului și starea lui familiară, partea apărării consideră rațional de aplicat față de Berechet Valentin *pedeapsă conform art. 55 alin. (1), alin. (2) lit. a) Cod de procedură penală, adică să fie aplicată în privința inculpatului o sancțiune sub formă de amendă contravențională în mărime de până la 150 de unități convenționale*, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii respective, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Berechet Valentin, *într-adevăr*, nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi pedepsit penal, deoarece în cazul examinat pedeapsă contravențională corespunde circumstanțelor obiective de fapt invocate și se colaborează pe deplin cu ansamblul materialului probator acumulat în cauză.

6. La recursul în anulare declarat de către avocatul Aronov Roman în numele condamnatului Berechet Valentin, procurorul a depus referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, indicând că alegațiile apărării țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt și a circumstanțelor pe caz, ceea ce nu constituie un viciu fundamental care a afectat hotărârile precedente și instanța de recurs s-a expus asupra lor.

Indică acuzarea că, din conținutul recursului rezultă că, autorul recursului, în loc să se refere și să motiveze pretensele încălcări esențiale care, în viziunea lui, au fost omise de către instanțele judecătorești și care, în mod obligatoriu urmau să se regăsească în recurs, s-a limitat doar la dezacordul cu individualizarea pedepsei.

Conform prevederilor normelor legislației naționale și recomandările CEDO, redeschiderea procesului și rejudicarea hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi efectuată doar în scopul corectării erorilor de drept și nicidecum pentru a revizui aspectele de fapt.

Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare, stipulate în art.455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală cu menționarea cazurilor prevăzute în art.453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, astfel recursul nu îndeplinește cerințele legale de formă și conținut.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.456 Cod de procedură penală, recursul în anulare fiind supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art. art.431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44) al aceluiași Cod, art. 4§2 al Protocolului nr.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii. Prevederile pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul atestă că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezentei erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că în textul recursului în anulare declarat, autorul invocă afectarea deciziei contestate de un viciu fundamental, exprimat prin neaplicarea în privința condamnatului a prevederilor art. 55 Cod penal.

Colegiul penal reține că, lui Berechet Valentin, i-a fost stabilită pedeapsa în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de

procedură penală - amenda în mărime de 563 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, și potrivit alin.(8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și că inculpatul a recunoscut vina prin recunoaștere probelor administrate în faza de urmărire penală, căindu-se sincer de fapta comisă.

Argumentul recurentului privind aplicarea în privința condamnatului a unei amenzi administrative, deoarece cauza a fost examinată în procedură simplificată, condamnatul s-a bucurat de reducerea pedepsei la minim conform art. 364/1 al. 8 Cod de procedură penală, nu poate fi reținut, deoarece acesta nu constituie viciu fundamental. La caz nu sunt temeiuri de a fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal. Or, potrivit art. 24 al. 2 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul consideră necesar de reținut și acel fapt că, principiul securității raporturilor juridice, consfințit în articolul 6 din Convenție, cere inter alia ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea în acest sens hotărârea *Brumărescu vs România* din 28 octombrie 1999), iar potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

La caz, instanța de recurs în anulare constată, că hotărârea contestată nu este afectată de nici un viciu fundamental, fiind conformă prevederilor legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia, deoarece în esență motivele invocate de recurent în recursul în anulare declarat, referitor la corectitudinea stabilirii pedepsei, au constituit anterior obiect de examinare, iar instanța de recurs corect le-a apreciat și a adoptat o hotărâre motivată, expusă în prezenta decizie.

Așadar, Colegiul penal constată că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la existența unui viciu fundamental în cauză și ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a apărării asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În baza celor expuse, se impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Aronov Roman în numele condamnatului Berechet Valentin ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 456, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Aronov Roman în numele condamnatului Berechet Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Berechet Valentin xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 martie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie